

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 4. De his quæ mensurat, seu continent Beata Æternitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

aditum, devictâ morte reserasti; da nobis recognoscere dies antiquos, & annos æternos in memoriam, in intellectu, in voluntate semper habere: ut in tempore seculi hujus, sic omnia temporalia pertransierimus: ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

EXERCITIUM IV.

De his quæ mensurat, seu continet Beata æternitas.

1. **S**tatue te Socium Davidi Sancto, dies antiquos cogitanti, & annos æternos in mente habenti, memoriam revolventi, intellectu consideranti, voluntate feligenti.

2. Tu quoque fac similiter: & tibi enim eadem omnino æternitatis cura incumbit: cui superindormire nec tibi nec ulli hominum licet: nisi ei, cui perdere bonam, lucrari malam æternitatem libet.

3. Ac certè ista cura Deo inter primas est: ut homines ad Beatam Æternitatem tandem inducat. Pervestiga omnes Dei operationes: & invenies, nullam hâc unâ curâ vacasse. Ab æterno Deus semetipsum suamet adimplebat tam beatâ æternitate quam æternâ beatitudine: & poterat tum esse, tum videri, solitus procuratio ne omnis alienâ tam æternitatis quam beatitudinis: nihil enim penitus intererat illius, ut etiam aliquis unquam esset æternè beatus, vel beatè æternus. Et tamen ille Deus, soli suæ immensitati, & immensæ Entitati beatificandæ, immensâque per omnem modum beatitudine ex plen-

plendæ ac exsatiandæ satis occupatus, deditus, contentusque, reperit per Sapientiæ, Potentiæ, Bonitatisque suæ divitias, ab omni æternitate spatum, & modum, quo & cogitaret, & decerneret hominibus procurare, & elargiri suam æternam beatitudinem, beatamque æternitatem.

4. Et quod apud se ab æterno decrevit, hoc demum in molitione constitutione mundi perficit: in consummatione ejusdem ultimâ consummaturus: dicente Domino nostro JEsu Christo; *Venite Benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.* Itaque Deus in universâ mundi molitione, unum præ oculis habuit, beatam æternitatem, rationali creaturæ suæ, Angelicæ atque Humanæ communicandam.

5. Sic ergo universa Dei Sapientiæ, Potentiæ, Bonitatis, Sanctitatis, Justitiæ, Misericordiæ, Veritatis, Charitatis, in creando, gubernando, conservando, justificando, sanctificando, legibus & veritatibus, præceptisque erudiendo, minis & pœnissimis officio coërcendo, præmiis atque beneficiis excitando, auxiliis Gratiaæ suæ etiam supernaturalis sufficiendo, exemplis, etiam suis propriis, aliorumque informando, lapsus & errata creaturarum misericordissimè sustinendo, condonando, abolendo, universa inquam hæc Dei profusio, occupatio, atque (ut sic loquar) exercitatio & impensa; aliud nihil spectavit & adhuc spectat, nihil egit & adhuc agit, nihilque actura est usque ad mundi finem; nisi negotium communicandæ beatæ æternitatis, tam Angelis, quam Hominibus: specialissimè verò Hominibus.

6. Hoc

*Bib.
r:
T
N
3*

6. Hoc sibi vult universa Incarnationis Verbi, & Dei Hominis, Oeconomia: hoc tota series Redemptionis humanæ: hoc universæ Dei hominis in hâc vitâ progressiones, operationes, virtutes, & virtutum exempla, miracula, merita, prædications, mandata, consilia, exinanitiones, passiones, dolores, odia, contemptiones, reprobationes: denique mysterium simulque probrum Crucis, & in Cruce Mortis: sepultura post mortem: Descensus ad inferos, Resurrectio ex mortuis, Ascensio: ad Patris æterni dexteram confessus, & abinde Spiritus Sancti ad Ecclesiam à se hîc institutam missio, ejusdemque Ecclesiæ perennis per omnes gentes humanas propagatio, gubernatio, protectio: cum eademque in admirabili, ineffabilique Eucharistiæ Sacramento, nec non Sacrificio, ad usque finem mundi cohabitatio, & dignissima Præsentia realis exhibitio.

6. Ecclesia quoque Christi tota, ab origine mundi fundata, deinde per legem propagata & erudita, demumque per Christum, & ejus Gratiam perfecta, quantaquanta est, quidquid in se habet, à Sponso, & Deo suo Christo communicatorum bonorum, doctrinarum, Sacrificiorum Sacramentorum, meritorum, potestatis, auctoritatis, infallibilis certitudinis, inexpugnabilis firmitatis, irreprehensibilis sanctitatis: quidquid agit in omnibus ritibus, ordinationibus, observantiis, orationibus, psalmodiis, jejuniis, cordium corporumque asperitatibus, exercitationibusque filiorum suorum in Christum credentium: omnibus his æternitati beatæ suorum milita: per hâc omnia suos ad æternitatem beatam dirigit, à misera æternitate arcet, avocat, defensat: Mercibus, sive meri-

meritorum, operumque bonorum in Gratiâ Dei, & Unione Christi factorum, divitiis, thesaurisque, beatæ æternitati deservituris, ditat, & locupletat, & conservat: & cum his eos à se hac vitâ, ad eandem se in alteram vitam, æternitatem scilicet beatam dimittit, deducit, introducit: ibique beatè æternatos, securè mansuros, æternum regnatores, cum DEO, & Sancto Sponso suo Christo fundat.

8. Ecce sic Deus, & Christus ejus, & universa Ecclesia ejus, & universus mundus tam invisibilis quam visibilis ejus, per omnia beatæ æternitati ab Hominibus consecrandæ, consequendæque deservit. Homines verò ista cura, quo nam modo tangit? Heu! ac si res aliorum, ac si boum, asinorumvè ageretur; ac si res de lana caprina, umbrave asinina, & nescio quo titivilicio esset; ita hoc nihil homines, nihil æternitati creatoros tangit, nihil advertit, nihil admordet: tam securi Æternitatem beatam negligunt, ignorant, prostituunt, deperdunt; ac si ea esset omni vilior algâ, omnibus quisquiliis abjectior. Scilicet plus Dei, & Christi ejus, interest homines in æternum beatos esse, & æternam perditionem evadere, quam hominum ipsorummet. Scilicet etiam est Dei, & Christi ejus malum grande nimis, homines à beatâ æternitate excidere, in æternumvè perditos esse: hominum autem summum bonum est, æternum periisse, & æternum beatam æternitatem amississe. O cæcas hominum mentes! sed his immoratum est nunc satis. Expendenda sunt ea, quæ mensurat, seu quæ in se habet, possidentique se largitur Æternitas Beata.

V.P.Druzb.Op.V.

Qq.

9. Ho-

610 Exerc. IV. De his quæ mensurat,

9. Horum Primum, & Primus est Deus: totus quantus in Unitate trinus, in Trinitate unus. Beatus, Gloriosus, Omnipotens, Summum bonum: Laudabilis: & is quidem hominis Amicus, amator, amatus, possessus, & in æternam frumentum gaudiumque datus.

2. In beatâ æternitate, est ipse Beatus: Vitam, omni ex parte felicem, felicitate Animi corporis que repletissimam vivens.

3. Visio, fruitio, laudatio, tentio, hereditatio, Dei plena, prout est Deus in se, gaudium de ipso, & lætitia sempiterna.

4. Societas, & multitudine Sanctorum, & Beatorum conviventium, collætantium, conregnantium. Incepido à Christo Domino, & ejus Matre Preciosissima, usque ad omnes Angelos & Homines: quæ Societas tedium non habet: soliditudinem, metumque non habet: sed Deus est omnibus omnia & in omnibus omnium: & quisque ita est omnibus sicut sibi: ita omnium, sicut sus.

5. Merces ac remuneratio omnis boni etiam minimi copiosa, & multa nimis: eaque non alia quam ipse Deus, cum omnibus quæ sunt Dei.

6. Locus beatitudinis: qui est ipsamet Deis des, domicilium, regnum, sanctum, pacatum, securum, beatitudini Divinæ, & omnium Beatorum ejus, planè, & dignè factum: expers omnis incommodi: plenum omni verâ felicitate.

7. Æternitas ipsa; quo nisi esset, nihil in ea beatum esset: nam ipsa expectatio finis, esset venenum beatitudinis. Summum enim in bonis bonum est, finem bonorum non expectare.

10. Ergo homo, si in beatam Æternitatem de-
vene.

veneris, omnia hæc quæ recensui possidebis. Possidebis Deum. Deum summè & summum bonum, ultimum quoque, & omne bonum: & simul possidebit te Deus tuus, ut bonum suum. Possidebis vitam æternam: omne desiderium captumque tuum bonis suis excedentem. Possidebis, videbisque Deum sicuti est: & laudabis illum in sæcula sæculorum: nec deficies, quia merces tua erit in laudando. Possidebis Christum Salvatorem, ejusque Matrem, & omnes Santos, eorumque fruēris; & gaudebis æternâ Societate. Possidebis mercedem, aut magis possidebit te, merces tua, magna nimis: nec erit mercedis tuæ remunerationisque ullus finis. Possidebis & inhabitabis Cælum, locum, & sedem Majestatis Dei, in quo est Regnum, quo DEUS regnat in Sanctis, & Sancti regnat in Deo: & resident in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, in requie opulentia. Possidebis denique possidentem vicissim te beatam æternitatem: cui addi boni nihil potest: quia beatitudo est: nihil etiam detrahi: quia æternitas est.

O homines hanc curam curate: hanc sollicitudinem sustinere: hoc unum & solum agite; ut Deo auxiliatore, Christo Duce, Ecclesiâ Sanctâ magistrâ, omni creaturâ serviente, ad beatam æternitatem profutura, necessaria, digna, totis viribus elaboretis: deferatis.

P R A X I S.

O Æterne: & omnis Æternitatis fons DEUS: qui nobis per Filium tuum, æternitatis beatæ aditum, devictâ morte reserasti; da nobis recognoscere

Q q 2

tare

tare dies antiquos, & annos æternos in memoria intellectu, in voluntate semper habere: ut in tempore seculi hujus, sic omnia temporalia pertranseamus: & mala omnia æterna evitemus, & omnia bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

EXERCITIUM V.

De his quæ mensurantur continenturque in serâ Æternitate.

1. STatue te Socium Davidi Sancto, dies antequam quos cogitanti, & annos æternos in mente habenti, memoriâ recolenti, intellectu expendenti, voluntate designanti, ac diligentî.

2. Fac tu quoque similiter: quoniam hoc negotium, est negotium omnium negotiosissimum ita ut si hoc unicum recte curandum, conficiendumque, pro totâ vitâ tuâ tibi designes; & assumas; satis, superque sis vitam tuam, & occupatus: & perquam utiliter, per honestèque impensurus.

3. Stultitia humana, dum quid prægrandi molimine, formicarum instar elaborasset, exegi monumentum ære perennius, atque æternitatem ipsi exæquasse se müssitabat. Insaniunt & hodie sicut homines: terram & mare vertunt, propter exemplandas cupiditates suas: quarum omnium crederes projectionem esse, vel ultrà ipsam æternitatem. Vident cæci suas spes quotidie collabent, ne momento subsistere, se morte abripi, omnesque curas funerari secum: & tamen sunt, qui his succedant non in curas tantum, verum & in ipsas infanias: